

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119207249
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119207249.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: R. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. W. XXX, zastúpená: Ing Lukáš Both, nar. 12.04.1990, bytom Bratislava, Gregorovej 8, o zaplatenie 733,67 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 12Csp/82/2019-346 zo dňa 31. mája 2021, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým zhora uvedeným rozsudkom (v poradí druhým) Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 683,79 eura s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 02.12.2016 do zaplatenia s tým, že žalovanej povolil dlžnú sumu splácať v splátkach po 50 eur mesačne a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci júl 2020 až do zaplatenia pod stratou výhody splátok (I. výrok). Žalobcovi priznal náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnej výške, ktorú je povinná zaplatiť žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (II. výrok).

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 53 ods. 9, § 517 ods. 2, § 524 ods. 1, 2, § 565 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

1.3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou bola dňa 13.08.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere - Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku - sumu 1 100 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutú sumu splácať v 60 mesačných splátkach po 30,70 eura, celkovo sa splátkami zaviazal uhradiť sumu 1 842 eur. Náklady spotrebiteľa boli dohodnuté na sumu 742 eur. Celková suma pôžičky bola 1 842 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 25 %, priemerná hodnota RPMN bola dojednaná vo výške 37,67 %, RPMN bola 24,98 %. Žalovaná uhradila sumu 707,48 eura, čo je preukázané prehľadom splátok a úhrad. Žalovaná poskytnutý úver nesplácala riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 28.09.2016 vyzval žalovanú k zaplateniu nedoplatku na splátkach a upozornil ju, že ak do 05.11.2016 nedôjde k

úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2016, bude oprávnený úver zosplatiť, výzva jej bola doručená do vlastných rúk dňa 06.10.2016 ako vyplýva z pripojenej doručky. Listom zo dňa 26.11.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo žalovanej zasielané obyčajnou poštou, o možnosti zosplatenia žalovaná vedela z doručenia predžalobnej upomienky zo dňa 28.09.2016, ktorá jej bola doručená do vlastných rúk a najneskôr sa zosplatení dozvedela z doručenej žaloby. Ku zosplateniu samotnému došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Splátka uvedená v predžalobnej upomienke je len najstaršou omeškanou splátkou. Neuhradením aspoň splátky uvedenej v predžalobnej upomienke sa žalovaný dostal do omeškania viac než 3 mesiace, a teda súčasne právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu naraz. Do dnešného dňa žalovaná dlžné splátky neuhradila. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravuje článok 12.2 zmluvných podmienok. Z internetovej stránky nbs.sk. súd prvej inštancie zistil, že priemerné úrokové sadzby zo spotrebiteľských úverov v mesiaci 08/2015 splatných od 1 do 5 rokov bola 12,13 % ročne. Pohľadávka voči žalovanej bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalobcom postúpená na žalobcu, čo bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 19.12.2019. Žalovaná suma 733,67 eura predstavuje ku dňu podania návrhu istinu vo výške 1 391,27 eura + náklady na vymáhanie vo výške 49,88 eura - prijaté úhrady vo výške 707,48 eura = 733,67 eura, v časti pôvodne uplatňovanej sumy 49,88 eura titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky zobrať žalobca žalobu späť. Zmluvnú pokutu evidovanú v sume 102,27 eura si žalobca neuplatnil. Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky obsahuje v článku VI. Zmluvné podmienky. Žalovaná nepreukázala, že by na účet žalobcu k zmluve, ktorá je predmetom tohto konania zaplatila sumu 1 100 eur, dôkaz k svojmu tvrdeniu nepredložila žiadny, žalobca takúto platbu neeviduje a sama žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že dňa 20.10.2017 vložila na účet sumu 1 100 eur a 4 x 1 500 eur, ktoré slúžili na zaplatenie istín zo zmlúv č. 7141670, 7147193, 7151226, 7153032 a číslo zmluvy, ktorá je predmetom tohto sporu je č. 7154898. Žalovaná je dôchodkyňa, pričom jej príjem tvorí starobný dôchodok vo výške 292,90 eura a vdovský dôchodok vo výške 115,90 eura, spolu 408,80 eura.

1.4. Uvedol, že rozsudok v zastavujúcej časti nadobudol právoplatnosť a predmetom konania zostal už len nárok žalobcu na zaplatenie sumy 683,79 eura s príslušenstvom. Vo vzťahu k predčasnemu zosplateniu úveru, resp. k tomu, či boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka uviedol, že v zmysle čl. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky, alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalovaná bola v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 7/2016, preto bola právnym predchodcom žalobcu predžalobnou upomienkou vyzvaná na zaplatenie a bola zároveň upozornená na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že predžalobná upomienka bola žalovanej doručená do vlastných rúk dňa 6.10.2016, k plneniu nedošlo, nasledovalo zosplatenie pohľadávky v celosti, a to ku dňu 19.11.2016 s tým, že oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanej doručené do vlastných rúk dňa 6.12.2016 v dôsledku čoho právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti, preto mal za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatenie pohľadávky v celosti boli splnené.

1.5. Vo vzťahu k uzatvoreniu zmluvy o úvere uviedol, že sa jedná o webový typ zmluvy, preto nie je opatrená podpismi zmluvných strán a žalobca preukázal uzatvorenie zmluvného vzťahu medzi stranami Zmluvou o využití klientskej zóny zo dňa 07.03.2014, opatrenú podpismi zmluvných strán. Pri obdobnom type zmlúv právny predchodca žalobcu v súvislosti s neskorším uzavretím webovej zmluvy najskôr klientovi zasiela na podpis a aprobáciu Zmluvu o využívaní klientskej zóny, na podklade ktorej už následne klient s autorizáciou vstupu do klientskej zóny uzavrie vybraný typ zmluvy (úveru), čo znamená, že na základe podpísanej rámcovej zmluvy, môže klient uzatvárať úvery cez internet s tým, že ako dôkaz bola predložená dátová veta/elektronická stopa zaznamenávajúca uzatvorenie zmluvy v klientskej zóne právneho predchodcu žalobcu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia v tejto súvislosti ďalej zdôraznil, že zmluva bola uzatváraná na diaľku, preto nie je podpísaná logicky zmluvnými stranami, ale je platná a žalovanej bola pred uzatvorením zmluvy zaslaná Zmluva o využívaní klientskej zóny, na základe ktorej

už žalovaná mohla uzatvárať zmluvu o úvere cez internet s tým, že žalovaná nebola k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútená a túto nepodpisala pod nátlakom.

1.6. Čo sa týka úhrady žalovanej vo výške 7.100 eur uviedol, že táto bola na jednotlivé úvery rozdelená a započítaná nasledovne: suma 1.772,33 eura bola započítaná na úver zo zmluvy č.7153032, suma 1.722,11 eura na úver zo zmluvy č. 7151226, suma 1.662,74 eura na úver zo zmluvy č. 7147193, suma 1.540,94 eura na úver zo zmluvy č. 7141670, suma 401,88 eura na úver zo zmluvy č. 7154898, ktorá je titulom uplatňovaného nároku v tomto konaní, teda dôsledkom tejto úhrady boli ostatné štyri úvery žalovanej vyplatené. Konštatoval, že nevyplatený zostal úver, ktorého nárok si žalobca uplatňuje v tomto spore s tým, že úhrada vo výške 401,88 eura zo dňa 20.11.2017 je zrejme aj predloženého prehľadu splátok a úhrad. Poukázal na skutočnosť, že žalovaná doručila súdu potvrdenie o platobnom príkaze zo dňa 20.10.2017 na sumu spolu 7.100 eur na bankový účet SK82 0200 0000 0017 1225 2763, pričom v správe pre príjemcu bolo uvedené 4 x 1.500 eur, 1 x 1.100 eur vyplatené Quatra, priložila e-mailovú komunikáciu so spoločnosťou EOS KSI Slovensko zo dňa 17.2.2017, ktorými boli žalovanej poskytnuté údaje k platbám VS 7141670, 7153032, 7151226, 7147193, 7154898. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 26.11.2016 uviedol, že je zrejme, že žalovaná bola povinná uhrádzať platby na číslo účtu vedené vo VÚB, a.s. SK82 0200 0000 0017 1225 2763 pod VS 7154898 s tým, že číslo účtu veriteľa uvedené v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nezodpovedá číslu účtu uvedenému v úverovej zmluve, ale zodpovedá číslu účtu, na ktoré žalovaná dňa 20.10.2017 poukázala finančné prostriedky vo výške 7.100 eur. Zdôraznil, že hoci žalovaná v platobnom príkaze neuviedla variabilné čísla zmlúv, ku ktorým je potrebné platby priradiť, v správe pre príjemcu uviedla, že platba 1.100 eur slúži na vyplatenie Quatra s tým, že považoval za nesporné, že žalobkyňa ku dňu 30.4.2019 uhradila žalobcovi sumu 707,48 eura a sumu 7.100 eur, z ktorej malo byť 1.100 eur zaúčtované na vyplatenie istiny úveru poskytnutého na základe spornej zmluvy a, že po výzve súdu žalobca objasnil, ako prijatú platbu vo výške 7.100 eur zaúčtoval.

1.7. V súvislosti s aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu a posúdením splnenia podmienok ustanovených v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2021 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov uviedol, že pohľadávka voči žalovanej bola postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., žalobca predložil oznámenie o postúpení pohľadávky a podací hárok č. EPH184718533, ktorým preukázal odoslanie oznámenia o postúpení pod č. RE872174467SK dňa 20.12.2019. Uviedol, že k postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo s účinnosťou k 17.12.2019, predložená bola príloha č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.12.2019, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 s tým, že pohľadávka bola postúpená na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, preto je žalobca v konaní aktívne legitimitovaný.

1.8. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že výška dojedanej odplaty 24,98 % v predmetnej úverovej zmluve nie je neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi (neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014). Uviedol, že dojedaná odplata v úverovej zmluve vo výške 24,98 % nepresahuje dvojnásobok váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 30.6.2015 vo výške 14,03 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 so stavom ku dňu 30.06.2015 vo výške 33,96 % pre obdobné úvery.

1.9. Súd zmluvu nepovažoval za bezúročnú a bezpoplatkov, pretože obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti. Ohľadne druhu spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písmeno a) uviedol, že druh úveru bol v zmluve uvedený, jednalo sa o bezúčelový spotrebiteľský úver, identifikovaný je aj poskytovateľ úveru ako právnická osoba, splnená je aj podmienka písmena b), týkajúca sa adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písmeno c), aj túto podmienku zmluva spĺňa, adresa dodávateľa bola uvedená v zmluve. Rovnako tak bolo uvedené aj meno a adresa spotrebiteľa boli uvedené (písmeno d/). K písmenu e/ sa niet čo vyjadrovať, pretože sa nejednalo o dodanie tovaru, či služby. Zdôraznil, že písmeno f/ sa týka doby trvania zmluvy a konečnej splatnosti, keď jasne bolo uvedené trvanie zmluvy do 8/2020 a podľa splácania splátky k 20.dňu v mesiaci, je to potom 20.8.2020, čo je konečná splatnosť zmluvy s tým, že uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru mesiac + rok - ukončenia úverového vzťahu 8/2020 je dostatočne určité a zrozumiteľné. Čo sa týka celkovej výšky

úveru (§ 9 ods. 2 písmeno g/) uviedol, že zmluva obsahovala aj tieto informácie, pretože bolo v nej uvedené, že žalovanej bol poskytnutý úver 1.100 eur, ktorý má vrátiť spolu s nákladmi vo výške 742 eur, spolu 1.842 eur bez poistenia. Vo vzťahu k písmenu h) uviedol, že hovorí o popise tovaru a služby, čo nebolo predmetom úverovej zmluvy, ďalej aj to, že RPMN bola uvedená (písmeno j/), bola uvedená vo výške 24,98 %. Čo sa týka výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písmeno k/) uviedol, že zmluva síce takto presne formulovaná nie je, čo sa týka splátok je uvedená ich výška, počet mesačných splátok, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, dátum každej ďalšej platby - k 20. dňu v mesiaci, čo však neznamená, že by to malo vyvolať následok bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pretože by to bolo príliš formalistické a poukázal na Smernicu EP a Rady č. 2008/48/ES o spotrebiteľskom úvere (jej čl.10 ods. 2 písmeno h/).

1.10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, pretože mal vo veci plný úspech s tým, že nezistil, žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na § 257 CSP.

2. Rozsudok napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná, ktorá namietala nesplnenie procesných podmienok, porušenie práva na spravodlivý proces, inú vadu konania nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci. Uviedla, že súd má zo zákona povinnosť preskúmať jednotlivé zmluvné podmienky z hľadiska ich prijateľnosti, že zmluva je pretlačená formulárovo, musí byť podpísaná tak ako bola predložená. Poukázala na ustanovenie § 4 ods. 6 zákona č. 250/2007 Z. z., § 52 ods.1, 2 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa právnej úpravy spotrebiteľského práva a na § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. dôvodiť tým, že bolo porušené ust. § 40 ods. 4 OZ. Mala za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva o úvere musí mať písomnú formu, čo v danom prípade splnené nebolo. Ďalej uviedla, že zmluva ani povinné náležitosti neboli vyhotovené na žiadnom nosiči, zmluva jej nebola zaslaná na podpis a ani podpísaná elektronickým podpisom. Dozvedela sa, že zmluvy spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. nie sú v súlade so zákonom, dala si ich posúdiť komisii na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a v nadväznosti na odpoveď oznámila právnemu predchodcovi žalobcu, že zaslané platby slúžili na úhradu istín zo zmlúv. Žiadala, aby boli z týchto súm vyplatené úroky z ostatných zmlúv (§ 566 ods. 2 OZ). Tieto sumy si zaúčtoval žalobca svojvoľne, čím porušil zákon. Z MS SR dostala odpoveď, že pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky ak dlžník neurčí inak. Už v predchádzajúcom konaní žiadala, aby súd rozhodol, že všetky neprijateľné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Podľa jej názoru zmluva obsahuje tieto neprijateľné zmluvné podmienky - žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty včlenená do textu ostatných zmluvných podmienok s rizikom, že spotrebiteľ si ju nevšimne. Podmienka, že písomnosť doručovaná poštou do vlastných rúk sa považuje za doručeníu aj keď sa klient o nej nedozvedel je spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pretože sa považuje za doručeníu, aj keď sa spotrebiteľ z objektívnych dôvodov so zásielkou neoboznámil. Ďalej poukázala, že v zmluve je uvedená rovnaká výška RPMN ako aj odplata 24,98%, čo skresľovalo rozhodovanie spotrebiteľa o podmienkach úveru a tieto hodnoty by nemali byť rovnaké. Consumer Finance Holding použil nekalú obchodnú praktiku tým, že v zmluve formuloval ustanovenia nevhodným spôsobom tak, že v prípade, ak toto ustanovenie prehľadne spotrebiteľ, vyjadruje ním s podpisom samotnej zmluvy automaticky súhlas, čo nemusí zodpovedať jeho vôli, najmä pokiaľ ide o žiadosť o vydanie platobnej karty spôsobom, že o jej vydanie nemožno aktívne požiadať ale možno ju len aktívne odmietnuť označením políčka. K oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu poukázala na vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu v návrhu, že malo byť zaslané obyčajnou poštou, preto vyjadrila podozrenie, že v čase podania žaloby nebolo súčasťou spisu, preto má za to, že doručka je falošná. Poukazovala na rozdielne podpisy. Sama je dôchodkyňa, nevie si zabezpečiť grafológa a nie je prípustné, aby sa o zosplatnení dlhu dozvedela až zo žaloby. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, nakoľko pri určovaní výšky úrokovej sadzby sa odvoláva na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrtrok roku 2015 zverejnených na MF SR. Tento dokument nie je právnym predpisom zakotvený v právnych normách a v zbierke zákonov. Nariadenie vlády č. 87/1995 Zb., podľa jej názoru, pokiaľ ide o odplatu, je neprimerané a v rozpore s dobrými mravmi, keď sám žalobca uvádza, že ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov o výške dojednanej odplaty. Úrok ku dňu podpisu zmluvy, ktorý mal zverejnený NBS na svojej stránke, bol 12,13%. Úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko dohodnuté úroky z úveru, fixná ročná úroková sadza 25% a najvyššia výška odplaty 27% sú v rozpore s dobrými mravmi, keďže podľa dostupných údajov pre úver v trvaní 1 až 5 rokov bola hodnota 12,13%. V tejto súvislosti

poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, 3Cdo/173/2003, z ktorých vyplýva, že pokiaľ výška úrokov prevyší priemer úroku na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100% je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Pokiaľ ide o výrok o trovách konania, poukázala na svoju slabú finančnú situáciu, pre ktorú sú u nej splnené predpoklady pre dôvody hodné osobitného zreteľa, s čím sa súd opätovne nevysporiadal. Mesačné výdavky má 13 eur voda, pôžička pre Poštovú banku 125 eur, lieky 50 eur, smetné 27 eur ročne. Má dcéru so zdravotnými problémami s príjmom 315 eur, platí plyn 179 eur bez potravín, ktorých cena sa neustále zvyšuje, teda jej neostane ani životné minimum.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s rozhodnutím sa plne stotožňuje.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s následným verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je nedôvodné.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal proti žalovanej zaplata sumy 733,67 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 02.12.2016 do zaplata, titulom uzatvorenia zmluvy o pôžičke č. 7154898 zo dňa 13.08.2015, na základe ktorej právny predchodca žalobcu (Consumer Finance Holding a.s.) poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1 100 eur uzatvorenú prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, bez vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere v listinnej podobe. Nakoľko žalovaná uhradila len sumu 707,48 eur, žalobca v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka vyzval žalovanú listom zo dňa 28.09.2016 - predžalobná upomienka, k úhrade dlžných splátok, na čo jej poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradila. Následne dňa 19.11.2016 žalovaný úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 26.11.2016. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, pretože oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba na doručenie je najviac 5 dní. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, vo výške 49,88 eur. Na základe návrhu žalobcu na zmenu strany podľa § 80 ods. 1 CSP rozhodol súd prvej inštancie uznesením č. k. 12Csp/82/2019-154 zo dňa 10.02.2020, ktorým vyhovel návrhu na zmenu žalobcu a na miesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, do konania vstúpila spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava. Žalobca podaním doučeným súdu prvej inštancie dňa 12.03.2020 zoberal žalobu čiastočne späť v časti týkajúcej sa zaplata zmluvných pokút a poplatkov v zmysle prehľadu splátok a úhrad v sume 49,88 Eur s príslušenstvom a navrhol v tejto časti konanie zastaviť. Súd prvej inštancie vo veci vydal rozsudok (v poradí prvý) č. k. 12Cso/82/2019-216 zo dňa 22.06.2020, ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 683,79 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 02.12.2016 do zaplata s tým, že súd povolil žalovanej dlžnú sumu splácať v splátkach po 50 eur mesačne a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci počnúc prvou splátkou v mesiaci júl 2020 až do zaplata pod stratou výhody splátok s tým, že konanie v časti o zaplata sumy 49,88 eura s príslušenstvom zastavil a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnej výške. Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná odvolanie vo vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania, v dôsledku čoho Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8CoCsp/29/2020-280 zo dňa 18.1.2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti a s tým spojeným rozhodnutím o nároku na náhradu trov konania zrušil a v tomto rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná namietala najmä, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie Ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva.

10. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

11. Nesprávnym právnym posúdením veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

12. Predmetom odvolacieho prieskumu sú ďalej námietky žalovanej uplatnené v podanom odvolaní, kde opätovne namietala najmä nedodržanie písomnej formy zmluvy o pôžičke poukazujúc na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., započítanie sumy 7.100 resp. 1100, ktoré ako uviedla zaplatila za účelom úhrady splátky pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, ďalej namietala skutočnosť, že sa súd prvej inštancie nezaoberal všetkými neprijateľnými podmienkami plynúcimi zo zmluvy o pôžičke, a rovnako tak namietala (spochybnila) platnosť doručenky predloženej žalobcom, ktorej účelom bolo preukázať doručenie oznámenia o mimoriadnom zosplatnení úveru (č. l. 306).

13. Proces uzatvárania zmlúv a platnosť právnych úkonov je všeobecne upravený v Občianskom zákonníku (§ 40 Občianskeho zákonníka) s tým, že tieto ustanovenia sú dôležité z pohľadu požiadavky na formálnu stránku zmlúv, ktoré sa budú uzatvárať pri poskytovaní finančného sprostredkovania na diaľku, keďže všeobecná úprava v zákone o finančnom sprostredkovaní neupravuje formálnu stránku zmluvy o poskytnutí finančnej služby, preto sa formálne náležitosti spravujú osobitnými predpismi, ktoré upravujú náležitosti konkrétnych zmlúv, ktoré sa môžu uzatvárať pri vykonávaní finančného sprostredkovania.

14. Podľa článku 1.1 zmluvy o využívaní klientskej zóny (zmluva o poskytovaní služieb) zo dňa 06. 03. 2014 (ktorá bola podpísaná žalovanou a právnym predchodcom Consumer Finance Holding, a.s.), sa zmluvou o službe CFH rozumie zmluva o službe CFH uzatvorená medzi CFH a klientom výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie podľa zákona o finančných službách na diaľku (napr. zmluva o pôžičke).

15. Podľa článku 3.1 predmetnej zmluvy akceptovaním zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že môžu uzatvoriť, zmeniť alebo zrušiť zmluvy o službe CFH vrátane tých, ktoré vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo uskutočňovať iné právne úkony prostredníctvom internetového rozhrania CFH za podmienky, že klient preukázal svoju totožnosť prostredníctvom autentifikačných prvkov je to možné vzhľadom na technický charakter internetového rozhrania CFH.

16. Odvolací súd pre podporu správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v súvislosti s odvolacou argumentáciou žalovanej, že zmluva o pôžičke nebola uzatvorená v písomnej forme (poukazujúc na § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 9 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.) uvádza, že táto odvolacia argumentácia žalovanej nie je dôvodná. V prvom rade je nutné zdôrazniť, že zmluva o využívaní klientskej zóny (zmluva o poskytovaní služieb) nenahrádza samotnú zmluvu o pôžičke, a preto neobsahuje (ani nemusí obsahovať) samotné náležitosti zmluvy o úvere, tak ako to žalovaná v odvolaní namietala. Účelom zmluvy o využívaní klientskej zóny v zmysle článku 3.1 predmetnej zmluvy (č. l. 15) je dohoda strán o možnosti uzatvorenia, zmeny prípadne zrušenia zmlúv o službe CFH (čl. 1.1 zmluvy o využívaní klientskej zóny), a to vrátane tých zmlúv, ktoré si vyžadujú písomnú formu, prostriedkami diaľkovej komunikácie, a to za podmienky preukázania totožnosti klienta

prostredníctvom autentifikačných prvkov. Z uvedeného teda vyplýva, že primárnym zámerom zmluvy o využití klientskej zóny je záznamová povinnosť a povinnosť identifikácie a overenia identifikácie klienta za účelom následného platného uzatvorenia napr. zmluvy o úvere, ktorá v konečnom dôsledku bude napĺňať formálne náležitosti nevyhnutné pre jej platnosť.

17. Trvanlivé médium je definované vo viacerých sektorových zákonoch s tým, že spoločným znakom týchto definícií je, že ide o technický prostriedok, ktorý umožňuje zachovať obsahovú stránku, t. j. informáciu a jej použitie do budúcnosti bez možnosti vykonania akejkoľvek zmeny.

17.1. Podmienky využitia trvanlivého média na uzatváranie zmlúv, podrobne špecifikujú osobitné predpisy. V prípade, ak je povolené využitie trvanlivého média, možno mať za to, že platí ustanovenie § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje, že písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a jednoznačné určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným (kvalifikovaným) elektronickým podpisom alebo zaručenou (kvalifikovanou) elektronickou pečaťou. Uvedené teda predpokladá, že ak je zmluva vypracovaná prostredníctvom trvanlivého média, podpísaná kvalifikovaným elektronickým podpisom, nie je potrebné ďalej dokazovať platnosť takéhoto právneho úkonu. V opačnom prípade, na platnosť právneho úkonu je potrebné preukázať, že konkrétna osoba súhlasila s navrhovaným obsahom zmluvy a zároveň túto osobu dostatočne identifikovať. V prípade vykonávania finančného sprostredkovania na diaľku, sa tieto podmienky považujú za naplnené na základe iných zákonných povinností (t. j. záznamová povinnosť a povinnosť identifikácie a overenia identifikácie klienta v súlade s reguláciou v oblasti ochrany pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a o ochrane pred financovaním terorizmu).

18. Ak teda súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že ide o „webový typ zmluvy“ s tým, že právny predchodca žalobcu preukázal platné (z hľadiska formy) uzatvorenie zmluvy o úvere práve zmluvou o využití klientskej zóny (ktorá navyše bola podpísaná tak žalovanou ako aj právnym predchodcom žalobcu - oboma zmluvnými stranami), na podklade ktorej už následne klient (žalovaná) s autorizáciou vstupu do klientskej zóny uzavrie vybraný typ zmluvy (úveru), jeho právne posúdenie odvolací súd považuje za správne. Preukázanie uzatvorenia zmluvy o úvere, ako aj dodržanie jej formy (na trvanlivom médiu) zároveň preukazuje skutočnosť, že ako dôkaz bola predložená dátová veta/elektronická stopa (č. I. 17) zaznamenávajúcu uzatvorenie zmluvy o úvere v klientskej zóne právneho predchodcu žalobcu.

18.1. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade bolo preukázané platné uzatvorenie zmluvy o úvere a dodržanie jej písomnej formy (pri zohľadnení špecifik v rámci zmluvy uzatvárajanej na diaľku) sa odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemohol stotožniť s tvrdeniami žalovanej, že pre nedodržanie písomnej formy zmluvy o úvere sa predmetný úver považuje predmetný úver bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.).

19. Odvolací súd súhlasí aj s právnym názorom súdu prvej inštancie ohľadom započítania sumy 7.100 eura zo strany žalobcu. Z obsahu spisu vyplýva, že peňažná suma 7.100 eur, ktorú žalovaná uhradila na číslo účtu príjemcu (IBAN82 0200 0000 0017 1225 2753) dňa 20.10.2017, bola započítaná na ďalšie pohľadávky žalovanej v súvislosti s jej inými splátkami úverov (úver zo zmluvy č. 7153032 - vo výške 1.772,33 eura, č. 7151226 - vo výške 1722,11 eura, č. 7147193 - vo výške 1662,74 eura, č. 7141670 - vo výške 1540,94 eura) s tým, že na úver zo zmluvy (ktorý je predmetom tohto konania) č. 7154898 bola započítaná suma 401,88 eura. Vzhľadom na uvedené sa teda odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie nemohol stotožniť s tvrdeniami žalovanej, že žalobcovi ako veriteľovi uhradila splátku úveru vo výške 1.100 (bez ohľadu na skutočnosť, že z poznámky z potvrdenia o platbe zo dňa 20.10.2017 (č. I. 61) vplýva vôľa žalovanej započítať sumu 1.100 eur na splátku Quatra), pretože žalovaná uskutočnila jedinú peňažnú transakciu v celkovej sume 7.100 eur bez toho aby uviedla jednotlivé variabilné symboly nevyhnutné pre započítanie, konkrétnej peňažnej sumy (ktorú žalovaná požadovala) na započítanie tej ktorej splátky úveru. V tejto súvislosti je nevyhnutné zdôrazniť aj skutočnosť, že z e-mailovej komunikácie medzi žalovanou a spoločnosťou EOS KSI Slovensko (kde predmetná spoločnosť uviedla žalovanej údaje potrebné k platbe jednotlivých splátok úverov), kde táto upozornila žalovanú na nutnosť uvedenia okrem iných identifikačných údajov aj uvedenie variabilného symbolu pre správne priradenie a identifikovanie platby, na tú ktorú splátku z viacerých úverov.

19.1. Vzhľadom na vyššie uvedené teda odvolacia argumentácia žalovanej, že na účet právneho predchodcu žalobcu zrealizovala platbu vo výške 1.100 eur za účelom zaplatenia pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 7154898, nemôže byť je dôvodná, a teda rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd považuje za správne aj v tejto časti.

20. Žalovaná ďalej v podanom odvolaní uviedla, že doručenka, ktorú predložil žalobca v konaní, ktorá mala preukazovať doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu veriteľa je falošná, preto nie je, aby sa o zosplatnení dlhu dozvedela zo žaloby.

20.1. Odvolací súd poukazuje na § 111 ods. 1 CSP, podľa ktorého doručenka je verejnou listinou s tým, že údaje v doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, preto ak žalovaná tvrdí, že podpis uvedený na predmetnej doručenke nie je jej, resp. že nie pravý, tak uvedené nepostačí, pretože toto svoje tvrdenie je povinná preukázať relevantnými dôkazmi, ktoré preukážu pravdivosť jej tvrdení, a teda pravosť doručenky a podpisu žalovanej na predmetnej doručenke. V tejto súvislosti odvolací súd obiter dictum (nad rámec veci) dáva do pozornosti, že je zrejmé, že žalovanej bolo doručené oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu veriteľa zo dňa 26.11.2016, resp., že sa s jej obsahom oboznámila vzhľadom na skutočnosť, že po doručení predmetného oznámenia uskutočnila platbu (vo výške 7.100 eur) pohľadávok jednotlivých úverov (č. l. 61) na bankový účet (IBAN82 0200 0000 0017 1225 2753) uvedený v predmetnom oznámení. To jednoznačne preukazuje, že žalovaná sa oboznámila s obsahom predmetného oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu (č. l. 12).

21. V súvislosti s námietkami žalovanej o vysporiadaní sa neprijateľnými podmienkami (ako napríklad žiadosť o vydanie kreditnej karty, doručovanie do vlastných rúk) zo strany súdu odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že súd prvej inštancie je povinný vysporiadať sa s neprijateľnými zmluvnými podmienkami len, ak by si žalobca na ich základe uplatňoval voči žalovanej určité nároky, avšak tomu tak v danom prípade nie je. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizovateľné právo účastníka na spravodlivé súdne konanie.

22. V sporových konaniach sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. Výnimkou zo zásady zodpovednosti za výsledok je ust. § 257 CSP, ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa strane sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal. Úvaha súdu, či ide o výnimočný prípad a či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa musí vždy zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočnú povahu. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je významným z hľadiska aplikácie § 257 CSP nielen charakter konania alebo charakter procesnej situácie, ale i okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postoj strán v konaní, pričom je potrebné prihliadať k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých strán. Je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávnenej strany. Odvolací súd tiež poukazuje i na ustálenú judikatúru, podľa ktorej toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvlášťne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010 sp. zn. 2 MCdo 17/2009).

22.1. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval vo svetle uvedených teoretických východísk pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a s otázkou aplikácie § 257 CSP sa vysporiadal, keď v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v konaní nezistil žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej a ani u strán sporu. V súdnej veci niet sporu o tom, že žalobca mal vo veci plný úspech. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania tak bol dôvodný postup podľa § 255 ods. 1 CSP a priznanie nároku na náhradu trov konania v konaní plne úspešnému žalobcovi, ako to správne učinil i prvoinštančný súd. Odvolací súd hodnotiac vec i z hľadiska aplikácie § 257 CSP, ktorého sa žalovaná vo svojom odvolaní osobitne dovolávala, dospel k záveru o neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovaným, keďže ich existencia nebola v konaní ani nijako preukázaná. Vzhľadom na uvedené odvolacia argumentácia žalovanej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s tým, že v priebehu konania bol preukázaný postup podľa § 257 CSP, preto nemôže byť dôvodná. Pokiaľ teda nebola zistená existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa v danej veci pre aplikáciu § 257 CSP,

pri rozhodovaní o náhrade trov konania bolo potrebné postupovať podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, ako to správne učinil súd prvej inštancie.

23. Odvolací súd záverom k odvolacím námietkam žalovanej zdôrazňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach uvedené konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

24. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a s ohľadom na plný úspech žalobcu i v odvolacom konaní žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).